

TOEN EN NU **Julianabrug**

Zoals elk jaar zal Sinterklaas Hoograven met een bezoek vereren. De aankomst staat gepland voor zaterdag 22 november bij de Oranjebrug. Tijdens de intocht staan veel mensen, waarschijnlijk zonder dat ze het weten, op de resten van de Julianabrug. Aan het begin van de 20e eeuw was het zuidelijke deel van Utrecht nog in tweeën gedeeld door de Vaartse Rijn. Het was alleen mogelijk om met een pontje naar de overkant te komen. Met de uitbreiding van de wijken Hoograven en Rivierenwijk groeide de behoefte aan een vaste verbinding. Probleem was dat de westkant van de Vaartse Rijn bij de gemeente Utrecht hoorde en de oostelijke kant bij de gemeente Jutfaas. Wie zou nu de aanleg van de brug gaan betalen? Uiteindelijk werd dankzij financiële giften van het bedrijfsleven en bewoners uit beide wijken in 1932 een ophaalbrug

aangelegd. Het bedrijfsleven eiste als tegenprestatie wel dat de brug voor 1 mei 1932 in dienst moest zijn genomen. Dat had resultaat: op 30 april (!) werd de Prinses Julianabrug officieel geopend door het dochtertje van burgemeester Hamers (van Jutfaas) en daarna overgedragen aan de gemeente Jutfaas. Eind jaren veertig werd de brug te smal voor het alsmear drukker wordende verkeer en er gebeurden regelmatig ongelukken. Een van de slachtoffers was Broeder Alarm, die al fietsend werd geschept en ter plekke overleed. Als eerbetoon werd een van de straten die op de Julianabrug uitkwamen naar Broeder Alarm vernoemd. De Julianabrug maakte naar aanleiding van de vele ongelukken in 1957 plaats voor de bredere Oranjebrug (RvD/HKTH).

